

Být sluncem na tvých víčkách (Zdeněk Mann) - Špinarová Věra

Zdeněk: Jsi jak štíhlé stéblo trávy,
které vítr kolébá,
když tě ráno rosou zdraví,
tak se s tebou holedbá.

Jsi jak bílá kopretina,
k níž se člověk chodí ptát,
proč už láska nezačíná
srdce v těle touhou hřát.

Spolu: Být sluncem na tvých víčkách.

Zdeněk: Já o tvůj spánek se bál.

Spolu: Být sluncem na tvých víčkách.

Zdeněk: Pro slůvko úsměv a dál
můžeš se ptát,
zda víc bych tě znal.

Jsi jak vítr, jako říčka,
o které se dobře ví,
dřív než trápit, zná jen hýčkat,
jako krásné podnebí.

Spolu: Být sluncem na tvých víčkách.

Zdeněk: Já o tvůj spánek se bál.

Spolu: Být sluncem na tvých víčkách.

Zdeněk: Pro slůvko úsměv a dál
můžeš se ptát,
zda víc bych tě znal.

La la la la ...

Věra: Hladit slůvkem víc než dlaní,
to je přece starý trik,
to se žádná neubrání,
ty jsi prima nápadník.

Spolu: Být sluncem na tvých víčkách.

Zdeněk: Já o tvůj spánek se bál.

Spolu: Být sluncem na tvých víčkách.

Zdeněk: Pro slůvko úsměv a dál
můžeš se ptát,
zda víc bych tě znal.

Spolu: Být sluncem na tvých víčkách.

Zdeněk: Já o tvůj spánek se bál.

Spolu: Být sluncem na tvých víčkách.

Zdeněk: Pro slůvko úsměv a dál
můžeš se ptát,
zda víc bych tě znal.

La la la la ...